

investment climate; new developments, know-how in the manufacture of products; further development of production infrastructure; reducing tax rates on raw materials for the garment industry, which in Ukraine is not provided by local producers.

СУЧАСНИЙ СТАН СИСТЕМИ ОБЛІКУ ОПЛАТИ ПРАЦІ В УКРАЇНІ

Бунда О. М., к.е.н., доцент, доцент кафедри обліку і аудиту
Парчинська Н. О.,
Київський національний університет технологій та дизайну

Оплата праці в Україні регулюється перш за все Кодексом законів про працю в Україні, Законом України «Про оплату праці» та цілою низкою інших законів та нормативних актів, що постійно змінюються.

Так, з 01.01.2016 року вступив в силу Закон України від 24.12.2015 р. № 909-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році», яким внесено суттєві зміни в механізм утримання та нарахування податків та внесків з заробітної плати.

Відповідно до ст. 1 Закону України “Про оплату праці”, заробітна плата – це винагорода, обчислена, як правило, у грошовому виразі, яку за трудовим договором власник або уповноважений ним орган виплачує працівникові за виконану ним роботу. Розмір заробітної плати залежить від складності та умов виконуваної роботи, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці і господарської діяльності підприємств.

Підставою для нарахування заробітної плати є таблиць обліку робочого часу. Облік відпрацьованого часу ведеться в годинах або в днях.

Винагорода за працю складається з основної і додаткової заробітної плати та інших заохочувальних та компенсаційних виплат.

Основна заробітна плата нараховується виходячи з затверджених посадових окладів (тарифних ставок) відповідно до встановлених норм часу або норм виробітку продукції.

Додаткова заробітна плата – це винагорода за працю в позаурочний та нічний час, в вихідні та святкові дні, надбавки за особливі умови праці.

Відповідно до статей 106, 107 Кодексу законів про працю робота в надурочний час, в святкові і неробочі дні оплачується в подвійному розмірі.

Розмір доплати за роботу у нічний час встановлюється колективним договором та не може бути нижче ніж 20% посадового окладу за кожну годину. При оплаті праці в нічні години слід враховувати, що до нічного часу в Україні відносять період з 22 години вечора до 6 години ранку

Законом України від 24.12.2015 р. № 909-VIII змінені ставки податків, які утримуються з заробітної плати.

Єдиний соціальний внесок:

Законом України від 24.12.2015 р. № 909-VIII внесено зміни до статей 4, 7, 8 Закону «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування» від 08.07.2010 № 2464-VI відповідно до яких з 01 січня

2016 року скасовано утримання ЄСВ з доходів фізичних осіб, тобто ані 3,6%, ані 2% з заробітної плати відтепер не утримується.

Військовий збір:

Військовий збір залишився без змін та протягом 2016 року повинен утримуватися в розмірі 1,5% від нарахованої заробітної плати за усіма видами нарахувань. Виняток становить допомога по вагітності та пологах. З неї військовий збір не утримується.

Податок на доходи фізичних осіб:

В 2015 році податок з доходу, який не перевищував десятикратний розмір мінімальної заробітної плати, утримувався податок на доходи фізичних осіб за ставкою 15%, та за ставкою 20 %, — з більшої суми доходу. З 1 січня 2016 року незалежно від суми нарахованої заробітної плати застосовується єдина ставка ПДФО, розмір якої становить 18%.

Податкова соціальна пільга (ПСП) 2016:

Затверджено розмір ПСП на рівні 50% прожиткового мінімуму, встановленого на 1 січня поточного року. В 2016 році звичайний розмір податкової соціальної пільги становитиме 689 грн., 150 % ПСП — 1033,50 грн.; 200 % ПСП — 1378,00 грн.

Розмір заробітної плати до якої застосовується податкова соціальна пільга не перевищує 1930 грн.

Нарахування на заробітну плату у 2016 році

З 01 січня 2016 року встановлена єдина ставка нарахування ЄСВ, розмір якої дорівнює 22% від нарахованого доходу. Ставка застосовується для всіх видів заробітної плати, допомоги з тимчасової непрацездатності та по вагітності та пологах. Виняток становить заробітна плата, яка нараховується працівникам-інвалідам. Для них ставка залишилася без змін на рівні 8,41%.

Розмір максимальної величини бази нарахування єдиного внеску дорівнює двадцяти п'яти розмірам прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом, що з 01.01.2016 року дорівнює 34450 грн.

Частиною 5 статті 8 ЗУ 2240-VI зі змінами від 01.01.2016 р. передбачено, що в разі якщо база нарахування єдиного внеску не перевищує розміру мінімальної заробітної плати, сума єдиного внеску розраховується як добуток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід, та ставки єдиного внеску. Ця норма закону не стосується працівників-інвалідів та осіб, що працюють за сумісництвом.

Терміни виплати заробітної плати встановлюються колективним договором. Відповідно до статті 115 Кодексу Законів про працю заробітна плата в Україні повинна виплачуватися не рідше двох разів на місяць. Проміжок між виплатами не може перевищувати 16 днів, а остаточний розрахунок за місяць має відбутися не пізніше ніж за сім днів після його закінчення.

Отже, внесені зміни до Податкового кодексу скоротили на 1,6% утримання із заробітної плати працівників, а також зменшили навантаження з роботодавців встановивши єдину ставку єдиного соціального внеску. Що в

свою чергу повинне сприяти підвищенню заробітної плати українців та виведення тіньової заробітної плати у правове русло. Однак як свідчить практика підприємці не готові відкрити реальну картину свого бізнесу.

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ: ПРОБЛЕМИ І НАСЛІДКИ

Воронкова Т. Є, к.е.н., доцент, професор кафедри бізнес-економіки
Київський національний університет технологій та дизайну

В останнє десятиріччя світовий розвиток проходив під гаслом глобалізації. Економіки світу, встановлюючи все більш тісні взаємозв'язки, сприяли тому, що не тільки економічний і політичний, але й соціально-культурний розвиток в різних країнах світу продемонстрували взаємозалежність.

Слід зазначити, що процес глобалізації породжує контрастні оцінки в розвинутих країнах і країнах, що розвиваються. У перших – він позитивно підтримується в силу безперечного подальшого прогресу економіки, а у інших – викликає побоювання, т.є. в них вбачають серйозну загрозу світовій економічній системі.

Глобалізація сприяє посиленню конкуренції, підвищенню продуктивності праці, стимулює розвиток нових інноваційних технологій і розповсюдження їх серед країн світу і це є її великою перевагою.

Основні ризики глобалізації для національних економік різних країн і України, у тому числі, проявляються у переважанні розвитку передових країн світу; утисненні розвитку окремих галузей національних економік, продукція яких заміщується імпортом поставками; посиленні трудової міграції і в кінцевому рахунку – втраті конкурентних позицій на світовому ринку.

Взаємозалежність національних економік крім позитивних наслідків має і значні ризики, адже економічна нестійкість, кризові явища в одних країнах світу, можуть мати негативні глобальні впливи і збільшувати рівень нестабільності багатьох національних економік.

Неоднозначні підходи до процесів глобалізації пов'язані з тим, що переваги глобалізації різним чином поділяються між державами, а швидкість процесу глобалізації проходить значно швидше у промислово розвинутих країнах. Суттєві відмінності у коштах підтверджуються даними про те, що 358 самим багатим людям світу належить капітал, який дорівнює капіталу 2,5 мільярдів пересічних людей планети, що становить майже 50 процентів населення.

У теперішній час серед науковців існують два погляди на перспективи міжнародної економіки. Перший із них стосується поглиблення глобалізації. Інший - пов'язується із поділенням економічної системи на жорстко об'єднані блоки і регіональні утворення.

На думку директора економічних програм Центру ім. А.Разумкова В.